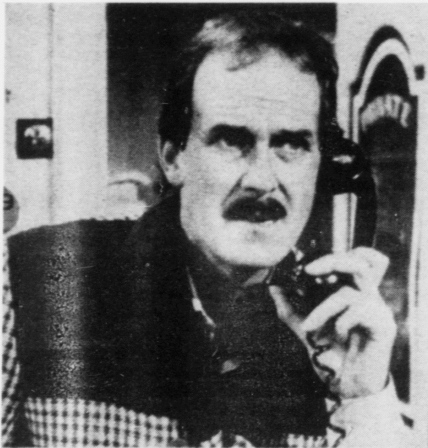

SJÓNVARPIÐ**FRÍGGJADAGUR**

Heldur ekki hesaferð kann Basil hava tamarhald á sær sjálvum

Fríggjadag kl. 20.55

Rok á gistingarhúsinum

Ein brandroynd og eitt útstappað eldýr eru orsök til, at Basil fær heilaskálvta. Hann verður lagdur á sjúkrahús, men rýmir haðani. Hann heldur ekki nógv um, hvat læknarnir siga. Hann hevur heldur ikki stundir at liggja á sjúkrahúsi, tí nú skal hann taka imóti týskum turistum.

Fríggjadag kl. 21.25

Hann fekk okkum at læa

Sendingin er um ein tann kendasta danska sjónleikaran, Osvold Helmut. Hann var væl umtóktur. Annaðhvørt hann sang politiskt sum i brævinum til Bulgani, ella sangurin snúi seg um annað evni, sum t.d. »Ólhunden glammer«.

Millum annað siggja vit nokur brot úr filmum, har Osvold Helmut hevur verið i.

Osvold Helmut

Fríggjadag kl. 23.05

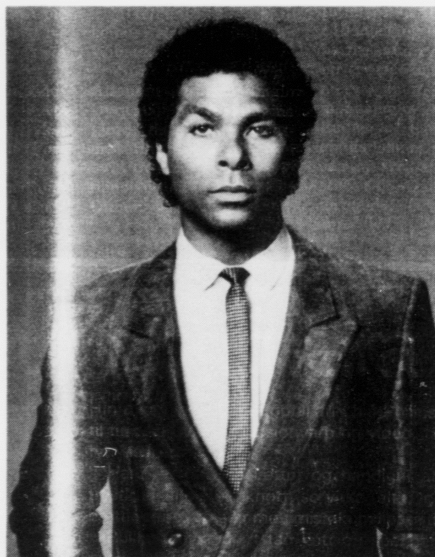
Sylvia Vartan

Sylvia Vartan — fronsk sangarinna — hevur i mong ár verið ógvuliga vælumtókt á palli. Fyri tveimum árum síðan fekk hon hug at royna seg i USA, og tað var skjótt, at hon gjørdist kend har eisini.

Sendingin hesaferð er frá einum av hennara mongu framförslum.

Sylvia Vartan

Philip Michael Thomas sum Ricardo Tubbs, politistur, i amerikansku sjónvarpsrøðini Miami-patruljan.

Fríggjadag kl. 22.15

Miami-patruljan

Kona Sonny og litli sonur teirra eru hött av narkobrotsmanninum Calderone, og Sonny sjálvur skuldi verða tann næsti, sum skuldi missa liv.

Leitanin eftir narkobrotsmanninum heldur fram i kvøld — heilt til eina sólskrýdda Bahami-oyggj.

ÚTVARPSUMMÆLI*Elin S. Jacobsen skrivar*

Hvussu fáa vit gongd á vørumenning, sum so nógv verður tosað um sum einasta møguleika at fáa meira burtur úr tí fiski, vit kunnu veiða, varð spurt i eini sending, sum Jákup Andreasen legði til rættis. Hver skal ganga á odda og stýra vørumenningini, og hvaðan skal neyðugur peningur koma til tær stóru iløgur, ið skulu til, um nakð skal spyrjast burtúr. Sovitt eg skilti, var niðurstøðan, at tað má vera sølið, sum visir virkjum á, hvørjar vøkur kunnu seljast. Sagt varð, at Fiskasáttin higartil hevur gjørt ov lítið við at finna nýggjar møguleikar, men nú hevði lagt á annan bógv og ásanad, at meira má gerast við selu- og marknaðarkanningar. Og at higartil hevur ein orsök til trekleikan verið, at virkini verða ikki nógv væl eggið til at royna nýggja framleiðslu, sum krevur meira viðgerð, tí tey hava ongan vinning av tí. At helvtin av fiskinum fer av landinum hálvviðgjørt, er tí tað loysir seg best. Um tað er ráfiskagrunnurin og studningsskipanirnar, sum forða fyrri, at peningur verður tøkur til hetta arbeiði, vóru menn ójavnir á máli um.

Sendingin »Leikur og lestur« er afturafurkomin. Rói Patursson hevði samrøðu við Hanus Andreasen um bók hansara Tíðartinnur. Tað er ikki á hvørjum sinni, vit hoyra slíkar hugleiðingar i føroyskum fjølmiðlum. Men tað skal til, at vit av og á hugsa meira filosofiskt um, hvønn veg tað ber við samfelag okkara, hvi vit hugsa sum vit gera. Teir tosaðu um náttúru og ymsar fatanir av menniskjans luti i náttúruni, um yvirgang, figgindamyndir, um okkara einfaldu heimsmynd, hvussu vit byta menniskju uppi skundur i góð og ónd, stórveldini i himmal og helviti. Og um málið — var málið bert eitt amboð, hevði ikki verið nokur meining i at havt so nógv ymisk tungumál, vit kundu øll tosað t.d. enskt. Men málið er eisini eitt listarligt amboð, tað hevur vakurleikavirði og ber i sær kenslur, livssjón og tjóðareykenni. Tí skulu vit vanda okkum um málið og røkja tað, tí misrøkja vit málið, fer so mangt annað fyrri skeytið.

I ungdomssendingini seinasta týsdag hoyrdu vit núverandi og fyrrverandi næmingar á Støðisút-

búgviningi á Fróðskaparsetrinum tosa um útbúgv-ingina, tey har fáa. Øll lótu væl at, at tey finga væl burtúr, og vóru væl fyrri at halda fram at lesa aðrastaðni.

Tey nevndu tað sama, sum eisini kom fram i einari aðrari ungdomssendingi i samrøðum við lesandi føroyingar i Danmark, at tað eru fyrimunir við at kunna lesa i Føroyum heldur enn at fara av landinum bláðung, tí ofta eru trupulleikarnir stórir ta fyrstu tíðina burtur i øðrum landi. Lærustovnar eru stórir, tey kenna ikki lærararnar, umhvørvið bæði á lærustovnum og i samfelagnum sum heild er fremmant og nýtt, og óvænandi trupulleikar stiga seg upp, eitt nú málturpulleikar, tí hóast vit halda okkum duga danskt, so duga vit ikki so væl at málbera okkum um øll viðurskifti og kenna ikki samfelagið so væl sum teir donsku javnaldarnir. Hetta munnu mong hava sannað og tí lítið annað fingið burtur úr tí fyrsta árinum burtur enn at læra at laga seg eftir einum fremmandum samfelag.

*Johan Samuelsen skrivar***SJÓNVARPSUMMÆLI**

Ikki so lítið hevur verið at hoyrt og sæð um ferðamannavinnuna i SVF i seinastuni. Tíverri hevur tað eisini verið sligið fast við sjeitummasseyri av Jákupi Veyhe, ferðamannastjóra, at turisman i Føroyum er ein dundrandi undirsøktisforrættning, føroyingar nýta mangt slíkt av peningi i útlandinum, afturimóti tí, sum útland-ingar leggja eftir seg her hjá okkum, tøluni eru ávikavist 250 og 45 mill. kr. Og so hin vanliga umberingin, vit vóna at vend kemur i til tað betra, vit duga ikki nógv væl enn, sesongin er ov stutt o.s.f.r. Kanska brimíð fer at bjarga okkum nakrar turistar á vetri, varð skoytt uppi, i ramasta álvara. Men ikki fekk eg svar uppá spurningin, hvi tað var nógmikið við eini ferðamannastovu fyrri bert fáum árum síðni, meðan nú er neyðugt við ferðamannamiðstöð — ráði — deildum — kunningarstovum v.m. á næstan hvørjum gøtuhorni i Havnini og stovum úti um landið við! Eg bara spyrji, hvussu verða hesar deildir og stovur figgiðar (av undirsøktinum, kanska?), og er hetta bara ein tóm kapping, partvist alment stuðlað, millum

ymiskar persónar og ráð, sum liggja og kríggjast sínámillum, fyrri at bjarga sær nokur áhugaverd og vællent stov, og sum føroyski skattaborgarin i síðstu enda kemur at blóða fyrri i mong ár fram i tíðina, ella er ein verulig møguleiki fyrri at vanda gongdini i ferðamannavinnuni; eg bleiv ikki yvirbevíst i so máta, har eru ov nógvir leysir endar. Annars ein góð og aktuell sending.

Mesti parturin av degi og viku týskvøldið var, sum vera man, um støðuna i Miðeystri, eftir at amerikann menn høvdu gjørt snarlop á Libya. Sjálvt áftaná at vit høvdu sæð sterku hermeginna hjá USA, og gleðina og orðafloymin haðani um væl-eydnaða álópið i Norður-afrika hjá amerikansku hermegini, so fólði eg meg als ikki væl til passat at siggja hetta krígsaventyrið á skerminum, og kom alt meiri og meiri at hugsa um orðini hjá Martin Luther King, tað hann segði á sinni: politikkurin eyga fyrri eyga, bara hann ikki endar við, at vit øll somul gerast blind?

Frelsunarherurin var i sjónvarpinum seinasta

sunnudag, og royndu teir at gera sær ómak fyrri at gera mætið so »letta« sum møgulegt, við tittum skiftum millum sang, vitnisburð og lovpriðan — men anast má eftir, at mætið sum so ikki alt sum tað er verður i lættari lagi. Annars haldi eg, tað er i finasta lagi, at norðmenn tosa norskt á mótunum hjá Frelsunarherinum, men hvi skulu føroyingar, sum meginpartin av livi sínum hava livað her, leggja sær eina kunstiga norska úttalu, dialekt, til — tað virkar tåpuligt — nei, lat norðmenninar um, tað er hjartalagið, sum altíð hevur sermerkt Frelsunarherin, kom annars týðuliga til sjónðar á skerminum.

Hvat er tað fyrri óskil sjónvarpið er farið undir, við at lýsa skrána týskvøld kl. 20.30 við einum spurnartekini — tað kann ein ikki bjóða fólki, ein og hvør sum timir at gera sær tann ómak at skelta i skrána, hevur væl krav uppá at fáa at vita, hvat gongur fyrri seg á skerminum, og ikki bliva meiri erkymlað enn ein er i forvegin av hasum ólukkum spurnartekini!